dr. Abdul-Aziz A. El-Kari'

OPRAVDANA SA NEBESA

Vrijednosti majke pravovjernih Aiše Allah bio zadovoljan s njom

Abdul-Aziz El-Kari

OPRAVDANA SA NEBESA

Vrijednosti majke pravovjernih Aiše
Allah bio zadovoljan s njom

Sa arapskog preveo:
Jasir Dizdarević

بسم الله الرّحمن الرّحيم

U ime Allaha.
Milostivog. Samilosnog.

Kaze Uzvišeni Allah u Svojoj plemenitoj Knjizi:

"Među vama je bilo onih koji su iznosili potvoru. Vi ne smatrajte to nekim zlom po vas; ne, to je dobro po vas. Svaki od njih biće kažnjen prema grijehu koji je zaslužio, a onoga od njih koji je to najviše činio čeka patnja velika.

Zašto, čim ste to čuli, nisu vjernici i vjernice jedni o drugima dobro pomislili i rekli: "Ovo je očita potvora!"

Zašto nisu četvoricu svjedoka doveli? A pošto svjedoke nisu doveli, oni su onda kod Allaha lažljivci.

A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove i na ovom i na onom svijetu, već bi vas stigla teška kazna zbog onoga u što ste se upustili
kad ste to jezicima svojim prepričavati stali i kad ste na sva usta govorili ono o čemu niste ništa znali, vi ste to sitnicom smatrali, ali je ono Allahu krupno.

Zašto niste, čim ste to čuli, rekli: "Ne dolikuje nam da o tome govorimo, hvaljen neka si Ti! To je velika potvora!"

Allah vam naređuje da više nikad tako nešto ne ponovite, ako ste vjernici,

i Allah vam propise objašnjava; a Allah sve zna i mudar je.

One koji vole da se o vjernicima šire bestidne glasine čeka teška kazna i na ovom i na onom svijetu; Allah sve zna, a vi ne znate.

A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove i da Allah nije blag i milostiv…

O vjernici, ne idite šejtanovim stopama! Onoga ko bude išao šejtanovim stopama on će na razvrat i odvratna djela navoditi. A da nije Allahove dobrote prema vama i milosti Njegove, nijedan se od vas ne bi nikad od grijeha očistio; ali Allah čisti onoga koga On hoće. Allah sve čuje i sve zna.

Neka se čestiti i imućni među vama ne zaklinju da više neće pomagati rođake i siromahe, i one koji su na Allahovu putu rodni kraj svoj napustili; neka im oproste i ne zamjere! Zar vam ne bi bilo drago da i vama Allah oprosti? A Allah prašta i samilostan je.

Oni koji obijede čestite, bezazlene vjernice, neka budu prokleti na ovom i na onom svijetu; njih čeka patnja nesnosna

na Dan kada protiv njih budu svjedočili jezici njihovi, i ruke njihove, i noge njihove za ono što su radili.

Tog Dana Allah će ih kazniti kaznom koju su zaslužili i oni će saznati da je Allah, doista, oličena istina.

Nevaljele žene su za nevaljele muškarce, a nevaljali muškarci za nevaljale žene; čestite žene su za čestite muškarce, a čestiti muškarci za čestite žene. Oni nisu krivi za ono što o njima govore; njih čeka oprost i veliko obilje."

(Kur'an, Sura: En-Nur, 11-26)

PREDGOVOR PREVODIOCA

Hvala Allahu. Jedinom. Koji sve Sebi podređuje i potčinjava. Svjedočim da nema drugog božanstva osim Allaha Veličanstvenog, koji mnogo prašta. Svjedočim da je naš predvodnik i vječni uzor Muhammed Njegov rob i Njegov probrani izaslanik. Neka je Allahov mir i spas na njega, njegovu časnu porodicu i izabranu rodbinu, te na sve one Allahu pokorne, što se Njegova zakona drže, do Sudnjega dana.

Početak podlih spletki vezanih za časnu Aišu, radijellahu anha, desio se još za vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Licemjeri je optužiše za blud želeći time poniziti Resulullaha, sallallahu alejhi ve sellem, jer su znali da mu je to najdraža osoba, a samim tim uvrijediti muslimane, jer je Aiša majka svih vjernika.

Nizale su se optužbe, nadalje, kroz čitavu historiju, jer šejtan i njegovi sljedbenici, oličeni u raznim sektama, nisu nikada mirovali.

Opasne podvale i laži se ponavljaju sve do danas, tako da su elektronski mediji prenijeli video hutbu jednog šiitskog sveštenika, koji nosi isto ime kao i pisac ovih redova.[1] On na najgori način skrnavi čast majke svih vjernika, Aiše, radijellahu anha, i klevećući kaže:

"Prisjećamo se uništenja Allahovog neprijatelja i neprijatelja ehlul-bejta, predvodnice žena u Džehennemu čiji je zločin potvrđen iznad sedam nebesa, Aiše, kćerke Ebu-Bekrove, Allah ih prokleo oboje. Nisam u mogućnosti, kao ni drugi, da pobrojim sve zločine ove nevaljalice. ... Ovim izlaganjem

---

[1] Jasir El-Habib, član šiitskog klera iz Kuvajta, gdje je osuđen na 25 godina zatvora zbog vrijeđanja ashaba i islamskih svetinja. Emigrirao je u Veliku Britaniju gdje je i danas nastanjen.

želim dokazati da je Aiša već sada u Džehennemu, da je, ustvari, u njegovom najdubljem dijelu."

Svoj udio u zlu dodaju i zapadnjački orijentalisti, sa istim ciljem kao i kod licemjera iz doba Poslanika: zabiti oštricu u najosjetljiviji dio muslimanskog bića.

Oni, izmišljajući bljuvotine na velikane naše historije, rušeći ugled ashaba i ubacivajući sumnje u poštenje majki pravovjernih, žele dovesti u pitanje i ugled njihovog vođe Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, a samim tim se "stavlja pod upitnik" i moral islama, jer je on, sallallahu alejhi ve sellem, nosilac njegove misije. Ujedno bi muslimanski ummet, izgubivši svoje historijske uzore, postao obezglavljen i bezopasan.

Štiva koja zaudaraju ovom tematikom pisana su i prevođena na razne jezike, tako da ni naši životni prostori nisu ostali pošteđeni od ovakve, za muslimane uvredljive, literature. Navest ćemo vam citat iz dosad najpodlije prevedene knjige autora Kurta Frischlera: "Ajša – najmilija Muhamedova žena". Komentar neće biti potreban nakon navedenog odlomka.

"Neće biti teško naći svedoka da se dokaže da je Ajša uvek žudela za muškarcima, moći, dragim kamenjem i zlatom, i da nije prezala od ubistva ni od zločina da bi ostvarila svoje planove da vlada vernicima, da je podelila vernike, da nas je huškala jedne na druge i nametnula nam dugogodišnji rat; da je razarala brakove da bi osvojila muškarce, i da je od njene čulnosti bila samo jača žeđ da vlada drugima."[2]

Nepatvorena literatura, koja obrađuje historijat ashaba na osnovu naučnih činjenica i koja se oslanja samo na

---

[2] Kurt Frischler: "Ajša – najmilija Muhamedova žena", prijevod: Miloš Jovičević, Izdavačko preduzeće "Rad", Beograd, 1966. god., str. 7.

vjerodostojne izvore, postala je nasušnom potrebom svakog muslimana, kako bi ga sačuvala od izmišljotina poput gore navedenih. Čuvanjem časti i ugleda ashaba mi čuvamo i svoju vjeru, jer je lijepo mišljenje o njima sastavni dio iste. S' tim ciljem vam i predajemo na čitanje ovaj rad.

Tekst koji imate pred sobom je u osnovi hutba koju je održao Prof. dr. Abdul-Aziz ibn Abdul-Fettah El-Kari', dekan Fakulteta plemenitog Kur'ana na Islamskom sveučilištu u Medini, mjeseca zul-kadeta 1406. godine po Hidžri, sa minbera džamije Kuba'.

Hutba je sa audio zapisa prenesena u pisanu formu, a zatim ju je autor prekontrolisao, te dodao izvore i neke korisne informacije u podnožne napomene. Zbog bitnosti teme izdavačka kuća "Ed-Dar" iz Medine ovu džumansku propovjed je oštampala na arapskom jeziku, uz još dvije druge hutbe, kao knjižicu, kako bi korist bila što veća.

Odbrana od podrivačkih i podlih potvora sektaša koji sebe nazivaju muslimanima, kao i pružanje otpora ciljanoj ideološkoj invaziji orjentalista na vječne islamske vrijednosti bili su mi konkretni razlozi za izbor ovakvog štiva za prevođenje na bosanski jezik.

Ovaj tekst, iako veoma sažet i količinski malen, u sebi sadržava bogatstvo vrijednih informacija obrađenih na znanstven način i to iz pera univerzitetskog profesora. Tako da dok čitate ovo štivo možete potpuno da se predate i uživate u osjećaju povjerenja koje pisac zadobiva kod čitatelja prilikom navođenja preciznih historijskih događaja ili citata uleme predhodnika (selefa), jer skoro uvijek u fus-noti bilježi odakle je tu informaciju prenio.

Dokaz visokog stepena naučne odgovornosti ovog uvaženog učenjaka nisu samo podnožne napomene, kojima obiluje rad, nego je to, svakako, i sadržajan spisak dijela na koja se autor vraćao kod pripreme ove kratke brošurice. Uprkos tome ona

je prihvatljiva za široke mase, jer je to, ipak, u osnovi hutba koju slušaju muslimani različitih obrazovnih profila.

Ukratko rečeno, tekst je pristupačan za svakoga, dok podnožne napomene daju prostor istraživačima da, vraćajući se na izvore, proširuju ovu temu.

Naslov teksta: "Lekcija iz života majke pravovjernih Aiše" (u originalu: "Dersun min hajati ummil-mu'minine A'išeh") promijenio sam u "Opravdana sa nebesa". Molim Uzvišenog Allaha da primi naša dobra djela. Uistinu je On onaj koji sve čuje i koji se na molbe odaziva.

Završiću sa stihovima:

Svakom' ko se lažju uzdigao
i Iskrenu po zlu pominjao,

koji čednu kćer Siddika psuje,
takvom časni ashab poručuje:

"Gubi se, rugobo, jedna kleta!
Zar ti majka vjernih nije sveta?"

Tako reče Ammar sin Jasira
onom' ko u čast Aiše dira.

Jasir Dizdarević

OPRAVDANA SA NEBESA

Ostvarivanje ubudijjeta[3] i iskrenost u ibadetu[4] Allahu Jedinom, je obaveza žene i muškarca podjednako, a put do toga ne može biti osim sa znanjem. Zbog toga je traženje korisnog znanja naređeno obadvoma. Kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: **"Traženje nauke je obaveza svakom muslimanu."**[5]

"Svakom muslimanu", to je forma koja podrazumjeva i muškarca i ženu, pa je traženje nauke obaveza za ženu, kao što je to obaveza i za muškarca. Ono što se podrazumjeva pod obaveznim znanjem, ovdje, jeste šerijatsko znanje, koje je prijeka potreba muslimanu, radi popravljanja njegove akide, poboljšavanja njegovog ibadeta i sistematizacije i planiranja njegovih životnih pitanja, i to iz znanosti Kitaba i sunneta.

Vezano za područje islamskih nauka, i historiju žene muslimanke, navest ćemo najsvjetlije primjere iz života Siddike (Iskrene), kćerke Siddika (Iskrenog), majke pravovjernih, Aiše, kćerke Ebu-Bekra, Allah bio zadovoljan s' njom i njenim ocem.

Ona je ljubav Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i najdraža žena njegovom srcu. Oženio ju je po naredbi svoga Gospodara, a donio mu je Džibril njen lik u komadu svile, prije nego što će je oženiti.

---

[3] *Ubudijjet* – potčinjenost, ropstvo, robovanje Allahu, bez da mu se pripisuje sudrug. (nap. prev.)

[4] *Ibadet* – bogoslužje, obredi, pobožno djelo, robovanje, obožavanje i pokornost Allahu, sve ono što Allah voli i sa čime je zadovoljan od riječi i djela, javnih i tajnih. (nap. prev.)

[5] Prenosi Ibn-Madže u predgovoru svoga Sunena (1:81), a to je hadis hasen. Pogledaj Misbahuz-zudžadže (1:94)

Naslovio je El-Buhari poglavlje u svome Sahihu u *"Knjizi braka"* ovako: *"Poglavlje gledanja u ženu prije braka"*, a zatim je prenio hadis sa senedom čiji tekst glasi: *"Rekao je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, Aiši:* **»Pokazano mi je u snu kako te dovodi melek u platnu od kvalitetne svile, govoreći mi: "Ovo je tvoja žena." Zatim sam otkrio veo sa tvoga lica, pa kad ono ti. Rekao sam: "Ako ovo bude od Allaha, ostvarit će se."«**[6]

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, se oženio sa njom, u Mekki, kada je imala šest godina, dvije godine nakon smrti majke pravovjernih Hatidže, radijellahu anha. Zatim ju je priveo sebi, u Medini, kada je imala devet godina, i to u ševvalu prve godine po Hidžri.[7]

Nije se, sallallahu alejhi ve sellem, oženio sa djevojkom mimo nje. Živjela je sa Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, devet godina, a postala je udovica u osamnaestoj. Preselila je, Allah bio zadovoljan s njom, 17-tog ramazana, 58. godine po Hidžri, a zakopana je u Bekijji.[8]

Allah ju je odabrao za dragu ženu Svome poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, kada je bila u cvijetu svoje mladosti i jeku oštroumnosti i bistrine, da bi bila čista stranica u koju se urezuje znanje poslanstva.

---

[6] Prenosi El-Buhari na nekoliko mjesta u svome Sahihu, u djelu *"Menakibul-ensar (Vrijednosti Ensarija)"*, poglavlje *"Poslanikova ženidba sa Aišom"* (Fethul-bari 8:223), kao i u *"En-Nikah (Brak)"* (Fethul-bari 9:180) Prenosi Ibn-Hajjan od Aiše, radijellahu anha: *"Kod Poslanika me je doveo Džibril"*, što nas upućuje da je spomenuti melek u stvari Džibril (pogledaj Fethul-bari 9:181)

[7] Bilježi El-Buhari (pogledaj Fethul-bari 7:17, 20, 21)

[8] El-Isabe (8:17, 20, 21)

Ovo je od mudrosti Uzvišenog Allaha radi očuvanja vjere. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je primjer i uzor ummetu. Na nama je da ga slijedimo u svim segmentima njegovog života, kao što je, između ostalog, njegovo ponašanje u kući, postupanje sa porodicom i u stvarima koje nisu poznate osim njegovim ženama.

Radi ovog vrlo važnog zakonodavnog cilja Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je ženio mnogo žena kako bi jedna drugu upotpunjavale u pamćenju njegovog sunneta u kući i bračnom životu, te prenošenju istog do ummeta.

U tome je najbolja bila iskrena Aiša, majka pravovjernih, radijellahu anha. Zapamtila je od znanja poslanstva ono što nije zapamtila ni jedna druga, pa ga je raširila u ummetu.

Ona je od ashaba koji mnogo prenose hadis, a oni su manjina, kao: Ebu-Hurejre, Ibn-Abbas, Ibn-Omer i Enes, Allah bio zadovoljan sa svima njima. Prenijela je od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, 1210 hadisa. Složili su se El-Buhari i Muslim na 174 njena hadisa, dok sam El-Buhari bilježi 54, a sam Muslim njih 68.[9] Najviše o čemu prenosi su propisi, zbog toga se kaže da je prenijela ummetu četvrtinu šerijata.[10]

Od nje prenosi veliki broj ashaba, kao što su njen otac Ebu-Bekr Es-Siddik, Omer ibn El-Hattab, njegov sin Abdullah, Ebu-Hurejre, Ibn-Abbas, Amr ibn El-As, Ebu-Musa El-Eš'ari itd.[11]

---

[9] El-Idžabe od Ez-Zerkešija, str. 40

[10] To kaže El-Hakim Ebu-Abdillah autor djela "El-Mustedrek" (pogledaj El-Idžabe, str. 59)

[11] *Radi napomene:* Ashabi i tabiini, koji prenose od Aiše, nisu vidjeli majku pravovjernih, nego su slušali hadise iza zastora, shodno ajetu: **"... a ako od njih** (žena) **nešto tražite, tražite to od njih iza zastora. To je čestitije i za vaša i za njihova srca."** (El-Ahzab, 53) Izuzetak su mahremi (bliži rod), kao što su njen otac Ebu-Bekr, sestrići Abdullah (ashab) i Urve (tabi'in), sinovi Esme kćerke Ebu-Bekra. (nap. prev.)

Od nje, takođe, prenosi i veliki broj tabiina. Od najpoznatijih su: Mesruk ibn El-Edžde'a, El-Esved En-Neha'i, Se'id ibn El-Musejjib, Urve sin njene sestre, Ebu-Seleme ibn Abdurrahman, Eš-Šabi, Mudžahid, Ata' ibn Ebi-Rebbah, Ikrime, Nafi' mevla Ibn-Omer i Amra bint Abdurrahman.[12]

Kaže Ata'[13], Allah mu se smilovao: "Aiša je bila najboljeg razumijevanja (u fikhu), najučenija i najtačnijeg viđenja u svemu općenito."[14]

Kaže hafiz Muhammed ibn Šihab Ez-Zuhri[15]: "Kada bi se sabralo svo Aišino znanje i znanje svih ostalih žena, Aišino znanje bi bilo bolje."[16]

Kaže Mesruk[17], Allah mu se smilovao: "Vidio sam starije, ugledne ashabe Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako je pitaju o nasljednom pravu."[18]

---

[12] El-Idžabe, str. 40

[13] Ata' je od poznatih tabiina. Sreo je od ashaba četvoricu čuvenih Abdullaha (el-abadiletul-erbe'a), Muaviju, Džabira i druge.

[14] El-Idžabe, str. 56

[15] Ez-Zuhri je među uglednijim tabiinima. Susreo se sa velikim brojem ashaba Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Od njih je slušao hadise. Neki od tih ashaba su: Abdullah ibn Omer, Abdullah ibn Džafer, Sehl ibn S'ad, Enes ibn Malik, Džabir ibn Abdullah i drugi.

[16] El-Idžabe, str. 56

[17] Mesruk ibn El-Edžde'a El-Hemdani El-Vadi'i El-Kufi je od poznatijih tabiina i jedan od njihovih imama. Susreo se sa mnogo ashaba i od njih je slušao hadis. Naki od njih su: četvorica halifa, Muaz ibn Džebel, Habbab, Ibn-Mes'ud, Ubejj ibn K'ab, Zejd ibn Sabit, Abdullah ibn Omer, Aiša…

[18] El-Idžabe, str. 57

Bilježi Et-Tirmizi od Ebu-Muse El-Ešarija, Allah bio zadovoljan sa njim, da je rekao: "Nismo mi, ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, nikada pitali Aišu, radijellahu anha, o nekom nejasnom hadisu, a da kod nje nismo našli znanje o njemu."[19]

Aiša, radijellahu anha, je bila najdraža osoba Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, od svih ljudi. Prenose El-Buhari i Muslim od Amra ibn El-Asa, radijellahu anhu, da je upitao Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: *"Ko ti je najdraži od ljudi?"* Rekao je: **"Aiša."** Pa ga je upitao: *"A od muškaraca?"* Reče: **"Njen otac."**[20]

Bilježi Et-Tirmizi da je neki čovjek raspravljao o Aiši, radijellahu anha, (podvrgavao je kritici) u prisustvu Ammara ibn Jasira, radijellahu anhu, pa mu je Ammar rekao: "Gubi se rugobo! Zar uznemiravaš Poslanikovu, sallallahu alejhi ve sellem, dragu?!"[21]

Mesruk, radijellahu anhu, kada bi prenosio hadis od nje, rekao bi: "Pričala mi je Siddika (Iskrena), kćerka Siddika (Iskrenog), najmilija žena Allahovog miljenika."[22]

Bilježi Muslim u svome Sahihu da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao svojoj kćerci Fatimi, radijellahu anha: **"Zar ne voliš ono što ja volim?"** Rekla je: *"Naravno da volim."* Rekao je: **"Pa zavoli ovu."** I pokazao je na Aišu.[23]

---

[19] Et-Tirmizi (5:705)

[20] Fethul-bari (7:18), Sahihu-Muslim (4:1856), Pritvrđeno je u Sahihul-Buhariju da je Ammar ibn Jasir rekao o Aiši: "Ja znam da je ona njegova, sallallahu alejhi ve sellem, supruga na dunjaluku i na Ahiretu." (Pogledaj Fethul-bari 7:106)

[21] Sunen Et-Tirmizi (5:707)

[22] El-Isabe (8:12)

[23] Sahihu-Muslim (4:1891)

Bila je Aiša, radijellahu anha, blagoslov za ummet. Zbog nje je spušten ajet o tejemumu, kao milost i olakšica muslimanima do Sudnjeg dana. Zbog toga je rekao Usejd ibn Hudajr[24], radijellahu anhu: "Nije ona vaš prvi blagoslov, o porodico Ebu Bekrova."[25]

---

[24] Usejd ibn Hudajr, ili Ibnul-Hudajr El-Evsi El-Ensari je jedan od šestorice (prvih muslimana, - nap. prev.) iz plemena El-Evs. Prisustvovao je drugoj zakletvi na Akabi. Imao je izuzetno lijep glas prilikom učenja Kur'ana. U Buharijevom Sahihu se navodi hadis da su maleki slušali njegovo učenje.

[25] To se desilo prilikom bitke Benul-Mustalak. U ovom pohodu je učestvovala i Aiša, radijellahu anha. Na putu joj se prekinula ogrlica, pa se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, zaustavio dok se ne pronađe. Ulogorili su se i ostali ljudi, a nisu bili pod abdestom, pa su došli kod Ebu-Bekra Es-Siddika rekavši mu: "Zar nisi vidio šta je uradila Aiša? Zaustavila je Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ljude, a nisu pod adestom, niti imaju vode." Pa je ušao Ebu-Bekr kod svoje kćerke Aiše, a Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je zaspao sa glavom naslonjenom na njenu butinu. Rekao joj je: "Zaustavila si Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i ljude, a niti su pod abdestom, niti imaju vode." Kaže Aiša, radijellahu anha: "Kritikovao me, tako, Ebu-Bekr koliko je to Allah htio i uderao me vrhom palca u krsta, a nisam se pomjerala, jer je Allahov Poslanik spavao na mojoj butini. Probudio se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kad je svanulo, bez abdesta, pa je Allah spustio ajet o tejemmumu, te su ga svi ljudi primjenili." Tada reče Usejd ibn El-Hudajr, radijellahu anhu: "Nije ona vaš prvi blagoslov, o porodico Ebu-Bekrova." Kaže Aiša: "Kada smo potjerali jahalicu, na kojoj sam bila, pronašli smo ogrlicu ispod nje." Ovo prenosi El-Buhari u svome Sahihu poglavlje "et-tejemmum". (Pogledaj Fethul-bari 1:431) U drugom rivajetu njegovog Sahiha navodi se da je Usejd ibn Hudajr rekao Aiši, radijellahu anha: "Allah te nagradio dobrim. Pa tako mi Boga, nikada se nije spustila na tebe neka poteškoća, a

Događaj "El-Ifk", u kojem su munafici Medine potvorili Siddiku, radijellahu anha, i o kojem je Allah spustio Kur'an, te propisao propise koji čuvaju čast vjernika od jezika munafika i pokvarenjaka, bio je, takođe, njen blagoslov. Spustio je Allah vezano za iskrenu Aišu, radijellahu anha, šesnaest ajeta iz sure En-Nur, koji će se učiti do Sudnjeg dana.[26]

Kažu učenjaci da kada Allah Uzvišeni spomene u Kur'anu ono što Mu mnogobošci pripisuju, veliča sam Sebe riječima subhanellah (Hvaljen neka je Allah). Kaže Allah, dželle še'nuhu: **"Nevjernici govore: »Allah je sebi uzeo dijete.« Subhanehu – Hvaljen neka je On!"**[27]

Kaže Allah, dželle še'nuhu, vezano za Aišu, radijellahu anha: **"Zašto niste, čim ste to čuli, rekli: »Ne dolikuje nam da o tome govorimo, subhaneke – hvaljen neka si Ti! To je velika potvora!«"**[28]

Veličao je Allah sam Sebe riječima "subhanellah", u odbacivanju poročnosti Aiše, kao što je veličao sam Sebe u odbacivanju svake manjkavosti i nesavršenstva sa Svoga bića.[29]

Kaže Ez-Zamahšeri: "Kada bi podrobno analizirao Kur'an i istraživao ono čime se prijeti griješnicima, ne bi našao da je

---

da ti Allah nije dao neku olakšicu i izlaz, a u isto vrijeme i blagoslov za muslimane." (Pogledaj Fethul-bari 7:107)

[26] Od ajeta: "Među vama je bilo onih koji su iznosili potvoru…" do Allahovih, dželle še'nuhu, riječi: "… Oni nisu krivi za ono što o njima govore; njih čeka oprost i veliko obilje." (Sura En-Nur, 11-26)

[27] El-Bekare, 116

[28] Sura En-Nur, 16

[29] El-Idžabe, str. 53

Allah Uzvišeni i u čemu grublji i strožiji kao u osudi Aišine, radijellahu anha, potvore."[30]

Zbog toga su četvorica imama, kao i drugi učenjaci islama, čije se riječi uvažavaju, jedinstveni da onaj ko potvori Aišu, radijellahu anha, za blud postaje nevjernik i izlazi iz islama. Od njega se razvodi njegova žena, ne ukopava se u groblju muslimana, niti mu se klanja dženaza, zbog toga što je zanijekao šesnaest ajeta iz Kur'ana spuštenih o nevinosti Aiše, radijellahu anha.[31]

Pa neka se Allah smiluje Siddiki kćerci Siddika, opravdanoj sa nebesa. Koliko je samo dala ummetu ogromnog hajra sa svojim širenjem Poslanikovog znanja i koliko smo samo vidjeli dobra od njenog blagoslova. Neka Allah bude zadovoljan s' njom i neka je učini zadovoljnom i sretnom.

---

[30] El-Keššaf (3:67)

[31] Malik kaže da se onaj ko vrijeđa Aišu ubija, čak i ako ne spomene potvoru (za blud), za razliku od vrijeđanja drugih ashaba, mimo nje. Kaže El-Makrizi u knjizi "Imtaul-esma'i", u poglavlju "Kazna za onoga ko vrijeđa ashabe Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem", da je obavezna smrtna kazna (za vrijeđanje Aiše) zbog dvije stvari. Prva: Svjedočenje Kur'ana o njenoj nedužnosti i nevinosti, a poricanje Kur'ana je kufr. Druga: Aiša, radijellahu anha, je Poslanikova "postelja", pa je njeno vrijeđanje manjkavost Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, a nalaženje manjkavosti Poslaniku je kufr. Kaže: Nadograđuje se na drugu mes'elu smrtna kazna za onog ko vrijeđa i potvara bilo koju od Poslanikovih žena, jer su sve one "postelje" Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

LITERATURA

- Kur'an (iz medinskog Mushafa, štampan 1405. po H.)

- Ibn-Sad, Muhammed (umro 230. po H.) **"Et-Tabekatul-kubra"**, štampa: Daru-Sadir, Bejrut

- Ahmed ibn Hanbel (umro 241. po H.) **"El-Musned"**, **"Tertibul-musned"** (El-Fethur-rabbani)

- Es-Saidi, **"Fadailus-sahabe"**, štampa: Univerzitet Ummul-Kura, Mekka, 1403. po H.

- El-Buhari, Muhammed ibn Ismail (umro 256. po H.) **"El-Džamius-sahih"**, štampa: Es-Selefije, Egipat

- Muslim, Ibnul-Hadždžadž (umro 261. po H.) **"El-Džamius-sahih"**, štampa: El-Halebi

- Ibn-Madže, Muhammed ibn Jezid (umro 257. po H.) **"Es-Sunen"**, štampa: El-Halebi

- Et-Tirmizi, Muhammed ibn Isa (umro 297. po H.) **"Es-Sunen"**, štampa: El-Halebi

- Ibn-Abdil-Ber, Jusuf ibn Abdullah (umro 463. po H.) **"El-Istiab fi mearifeti el-ashab"**, štampa: Nehda, Egipat

- Ez-Zamahšeri, Mahmud ibn Omer (umro 528. po H.) **"El-Keššaf"**, štampa: El-Mekteba et-tidžarijja, Egipat

- El-Muhib Et-Taberi, Ahmed ibn Abdullah (umro 694. po H.) **"Zehairrul-ukba fi menakibi zevil-kurba"**, štampa: El-Kudsi, Egipat, 1356. po H.

- Ez-Zerkeši, Muhammed ibn Abdullah (umro 794. po H.) **"El-Idžabe"**, štampa: El-Mekteb el-islami, Damask

- El-Makrizi, Ahmed ibn Ali (umro 845. po H.) **"Imtaul-esma'i"** (rukopis)

- Ibn-Hadžer, Ahmed ibn Ali (umro 852. po H.) **"Fethul-bari"**, štampa: El-Mekteba es-selefija, Egipat, **"El-Isabe fi temjizi es-sahabe"**, štampa: Nehda, Egipat